

[Tholstrup.]

politik, at man samtidig med at give tilskud til udryddelse af de nævnte skadedyr opretholder en afgift på samme.

Endelig er der fyldepenne og blyanter, kontormandens værktøj, ja, også skolebørnens. Denne afgift medfører en ganske urimelig administration. De fleste engrosfirmaer i denne branche har fuldstændig opgivet ævred, idet omkostningerne under ingen omstændigheder kan dækkes gennem den normale fortjeneste. Og hvad får staten så ind i afgift på dette område? Såmænd kun 1,3 mill. kr., medens branchens besvær må anslås til det dobbelte heraf, hvilket blev oplyst under de forhandlinger, som fandt sted i udvalget i fjor.

Til slut vil jeg gerne nævne fotografiske artikler, som trods den høje procentvise afgift kun har givet 2 mill. kr., og som formodentlig i fremtiden vil give endnu mindre, nu da man kan få mere rejsevaluta. Det er en kendsgerning, at størsteparten af de fotografiapparater, der købes, bliver købt i udlandet, fortrinsvis i Tyskland, hvor de er langt billigere, et køb, som fuldstændig ville falde bort, såfremt afgiften blev ophævet. Her vil jeg gerne appellere til den højtærede finansministers økonomiske sans. Der er for mig ingen tvivl om, at et forøget salg af fotografiapparater gennem danske forretninger ville give mere i statskassen i form af højere toldindtægter — der er nemlig også told på fotografiapparater — samt større skatter gennem den forhøjede indtægt for landets fotohandlere. Dermed er ikke sagt, at vi er tilhængere af told eller skatter, men det kan vi tale om en anden gang.

Det er ikke alene danske turister, der rejser til udlandet og køber apparaterne til detailpris og derved belaster valutaforbruget meget stærkere, end en fri import af fotografiapparater ville gøre. Der ventes i år et meget stort antal amerikanske og andre valutastærke turister, og fotografiapparater og tilbehør hertil er en af de største turistvarer, der overhovedet eksisterer. Det er jo nemlig når folk er ude at rejse de ønsker at tage billeder. Og det er jo ikke alene selve apparatet, der er tale om, men alt det tilbehør, som amatørfotografer efterhånden anskaffer sig. Amatørfotografer kan ikke gå forbi en fotoforretnings vindue uden at opdage en eller anden ting, de ønsker at forbedre deres fotografering med: nye

linser, gulskiver, lysmålere, og hvad ved jeg. Hvis afgiften falder bort, bliver fotografiske artikler i Danmark lige så billige som i Tyskland, og det vil hurtigt blive kendt af turister, som så vil forsyne sig i danske forretninger, hvorved vi vil få en dollareksport, vel at mærke til fuld detailpris og på en sådan måde, at den forøgede dollarindtægt ikke gøres til genstand for dollarpræmieringsspekulation.

Jeg beder den højtærede finansminister lægge særligt mærke til dette med fotografiapparaterne. Når vi her i landet støtter turismen, er det urimeligt, at man ikke tager de goder, som turismen medfører, med i fuldt mål.

Fuglsang: Dette forslag om forbrugs-skatter går ud på en forlængelse af bestående love. Mit parti har hidtil i overensstemmelse med vort almindelige program stemt imod sådanne forslag, og det vil vi også gøre i år. Vi er, som arbejderbevægelsen altid har været, principielt modstandere af den slags prisforhøjende indirekte skatter på en hel række nødvendige forbrugsvarer. Man kan i så henseende bare nævne sådanne ting som elektriske lamper, tændstikker o. s. v.

Der var engang, da man, når man vedtog den slags indirekte skatter, talte om, at det var luksusvarer, der blev beskattet, og det hænder jo også nu i højtidelige øjeblikke, at man gør det. Jeg tror, det giver et ganske godt billede af den økonomiske situation her i landet, at man betragter en hel del af de poster, som disse forbrugs-skatter rammer, ting som kaffesurrogater, tobak, radioer, fyldepenne, mineralvand o. s. v., som luksusvarer, der bør beskattes som sådanne.

Når vi går imod disse indirekte skatter, er det ikke mindst på grund af deres beskæftigelsesmæssige virkninger. At de har arbejdsløshedsskabende virkninger, blev for så vidt kendt allerede sidste år, da man af den grund her i rigsdagen lettede afgiften på cigarer, men det er ikke alene cigarskatten, som har denne virkning, det er også alle de andre skatter. Herom fortæller bl. a. de talrige henvendelser fra forskellige brancher til rigsdagen. Det gælder de brancher, som direkte er ramt af skatterne, og hvis produkter følgelig er fordyrede, men det drejer sig også om omsætning, produktion og forbrug og dermed om beskæftig-